

Undecimus

Illud p̄bū est h̄z vim ampliandi et se vel ex alio vrb̄ q̄
tū est. q̄ vbiq̄q̄ ponit nō poterit restringere. et h̄ ē p̄
primā regulā. Quarto sic. sicut verbū p̄ns dicitur
quid p̄ p̄teritū ita p̄teritū a p̄ns. sicut tps p̄ns restrin-
git p̄ p̄ntib. ita videt̄ q̄ etiā tps p̄teritū debeat suppo-
nere p̄ p̄teritis. Quinto sic p̄ tertiā regulā. p̄bus
futuri tps facit ampliari terminū eōem q̄ ad p̄ntia
suura. q̄ videt̄ q̄ nō restringit q̄d est p̄ tertiā regulā.

Ad primū d̄. q̄ in restrictione nūq̄ restringens est
principiū intelligēdū restrictiū q̄d restringit. q̄ ad prin-
cipale fractionē sic ē in eodē situ. nō tū oportet q̄ de re-
strictione in q̄ restringens nō est principiū intelligēdū
restrictiū nec d̄ p̄. sic autē ē in restrictione facta per
p̄bū. Ad scdm̄ d̄. q̄ h̄ō ē aīal dupl̄. p̄siderantur
Uno mō p̄nes dependentiā et nccariā. h̄itudinē quā
h̄nt ad invicē. et illo mō vni nō p̄ficat̄ de alio. p̄ oī
tpe. Alio. q̄m ad p̄bū p̄ns cui addunt̄. et iō suppo-
nūt. p̄sonaliter p̄ p̄ntib. tū. Ad tertiū d̄. q̄ h̄z illū
p̄bū est cū alio cap̄tū. v̄t pura cū dōe ampliatiua p̄ se
h̄z vim ampliandi. tū si p̄ se sumat̄ nōn h̄z vim ampli-
andi. s̄ restringēdū. Ad quartū d̄. q̄ nō ē ille de
p̄nti et p̄terito. q̄ p̄ns tū includit̄ p̄ns. sed p̄teritū in-
cludit̄ p̄ntis v̄t dicit̄. c̄ideo pot̄ restringere. p̄ p̄nti
et p̄terito. sed p̄ns solū p̄ p̄nti. Ad q̄ntū d̄. q̄ ibi
pot̄ esse ampliatio et restrictio respectu d̄verfor. H̄z
tū terminū d̄ restringi q̄m comparat̄ ad p̄bū sine d̄cl̄
minatiōe. Si autē comparat̄ ad adiūtū p̄ntis tps tūc
dicere ampliari. eo q̄ tale p̄bū se h̄z in plus q̄ p̄bus
p̄ntis tps. Et sic d̄ dicit̄ v̄t si terminū cōis teneat̄
tur copulative d̄ apliare. Si h̄ō d̄ dicit̄ v̄t restringi.

circa p̄dicta q̄rit de h̄ō sophismate. omne
aīal fuit in archa noe. Probat̄. h̄ō fuit i archa
noe. equū fuit in archa noe. t̄ijs. q̄ omne
aīal fuit in archa noe. Contra. omne aīal fuit
in archa noe. cesar fuit aīal q̄ cesar fuit in ar-
cha noe. q̄d est sim. q̄ aliq̄ p̄missaz est fla. nō
minor q̄ maior. q̄ autē p̄ntia s̄t fla p̄z p̄ quan-
dam regulā q̄ d̄t q̄ terminū cōis supponēs
l̄ apponēs p̄bo de p̄terito simpl̄ sup̄ro res-
tringit̄ ad supponendū p̄ his q̄ s̄nt sup̄ for-
ma terminū supponētis. Item alia est regula
q̄ si signū v̄le adueniat terminū restricto d̄y-
stribuit̄ ip̄m p̄ oīb. ill ad q̄ restringebat̄. q̄ cū
d̄t oē al fuit in archa noe. iste terminū al sup-
ponit̄ p̄ oī aīal q̄d fuit i ar. noe. s̄z nō fuerūt
oīa i archa noe q̄ p̄ntia ē fla. Itē ad idēz i hac
ppōne. oē al q̄d tūc fuit. fuit i archa noe. iste
terminū al restringit̄ maḡ q̄ in ista oīone.
oē al fuit in archa noe. cū in p̄ntia plura sup-
ponant̄. s̄z iste terminū al restringit̄ ad illa q̄
fuerūt tūc in illo tpe. p̄ p̄ntis ibi positam
q̄ solū illa q̄ fuerūt in illo p̄terito fuerūt i ar. noe.
et nō pl̄a. oīz q̄ h̄z s̄t fla. oē al fuit i ar. noe. cūz
in eo pl̄a aīalia supponat̄. Solutio. quidā
dicūt q̄ bec omne aīal fuit in archa noe ē d̄y-

pliciter. eo q̄ pot̄ fieri distributio p̄ singula
genēz. vel generib. singuloz. p̄mo mō ē fal-
sa. sc̄do mō ē vera. q̄ q̄n̄ sit distributio p̄ sin-
gulis genēz. tūc est distributio p̄ singulis ip-
sis individuis. sc̄z que sub eodē genere et s̄b
eadē sp̄e p̄tinent. tūc oportet q̄ oīa individua
p̄ntia sub aīali fuissent in archa noe quod
falsū est. Sed cū sit distributio p̄ generib.
singuloz. tūc solū est distributio p̄ generib.
vel sp̄ibus. s̄z nō fuit aliqua sp̄es aīalis que
nō fuit in archa noe. et illo mō est vera. S̄z
h̄nt solutiōnē nō acc̄. eo. q̄ sp̄es aīalis nō
fuit p̄ntia in archa noe s̄z tūc individua. V̄t
p̄ illorpe nō habuit veritatē nisi p̄ singulis
genēz. i. p̄ individuis et non p̄ generib. sin-
guloz. V̄t dico q̄ p̄ oē est falsa et p̄cedo oēa
rōes adductas ad h̄. et p̄batio peccat̄ p̄m cō-
sequēs ab insufficienti inductiōe. q̄ nō acc̄
pit oēs p̄tes distributiōis. que s̄nt s̄b s̄biecto
ist̄ p̄pōis. omne aīal in archa noe. j

Postq̄ autor d̄claravit de restrictione facta p̄ p̄bū
hic p̄nt ad maiore d̄claratōes eoz que dicta s̄nt que
rit de hoc sophismate. Omne aīal fuit in archa noe s̄z
v̄tū sit verū vel falsū. et primo p̄bat̄ q̄ sit verū sic h̄ō
fuit in archa noe. equū fuit in archa noe. alin fuit i ar-
cha noe. et sic de alijs. q̄ omne aīal fuit i archa noe. Im-
probat̄ sic. omne aīal fuit in archa noe. cesar fuit aīal. q̄
fuit in archa noe. h̄ō est falsa. ergo aliqua p̄missaz
nō minor q̄ maior et sufficienti d̄cl̄. que q̄dē ma-
ior est sophisma p̄dictū. q̄ illud est falsū. ¶ Sciendū
primo. q̄ ad ostendēdū q̄ illud sophisma sit falsū au-
tor ponit in textu duas rōnes prius postas. Prima
est terminū cōis supponēs p̄bo p̄ntis tps supponit̄ p̄-
cis que s̄nt v̄l fuerūt sub forma terminū supponētis. Se-
cūda est. Si signū v̄le adueniat terminū restricto nō
distribuit̄ ip̄m nisi ad ea ad que restringebat̄. et si tal
terminū natus ē p̄nti et d̄vidit̄ respectu sui adiūtū. v̄z
delicet si adiūtū fuerit p̄ntis tps n̄t ē t̄neri p̄ p̄-
ntis et p̄ p̄ntis v̄t d̄cedo Omne aīal fuit in archa noe
illud signū omne d̄str̄ b̄nt aīal p̄ntis et p̄ntis. S̄z
multa fuerūt aīalia in p̄terito tpe que nō fuerūt in ar-
cha noe. ergo illa p̄positio est falsa. Omne aīal fuit i ar-
cha noe q̄d est sophisma. ¶ Sciendū sc̄do. q̄ autor
adducit v̄nam ratiōem ad ostendēdū q̄ illa ma-
ior sit falsa. quia omne animal q̄ tūc fuit s̄z tpe d̄l̄
v̄z fuit in archa noe quia omne animal quod tūc fuit
in archa noe. Ibi. ibi aīal restringit̄ ad ea que fuerūt
in illo tpe p̄ hoc q̄ ibi ponit̄ tūc. ergo in illa omne
aīal fuit in archa noe. animal restringit̄ ad ea que fue-
rūt in p̄terito. cum animal solū in illa tenebat̄ p̄ d̄f
que tūc fuerūt tēpe d̄l̄v̄ij et nō p̄ pluribus. sc̄d q̄
illa erit falsa. Omne animal fuit in archa Noe. q̄
animal solū tēnt̄ p̄ illis animalib. que tūc fuerunt
in illo tpe. Sed manifeste falsum est q̄ multa fuerūt
animalia in p̄terito que nō fuerūt in archa noe. q̄
p̄būta falsū est. s̄z omne aīal fuit in archa noe.